

[Laži pred kojima zastaje pamet: Cijeloj Hrvatskoj podvaljena Šaranova jama kao masovna grobnica Srba i Židova](#)

Petak, 08 Srpanj 2011 16:18

Šaranova jama paradigma je svih – mnogovrsnih i mnogobrojnih - prijevara i laži koje neprekidno, desetljećima, slušamo i čitamo u javnom životu u Hrvatskoj. Radi se o toliko nevjerojatno velikim serijama prijevara i laži pred kojima potpuno zastaje pamet, moral i dah te se iznova i sve češće propitujemo: "Zar je to moguće?!" No osnovne činjenice svjedoče da je u Hrvatskoj zaista moguće i sve što izgleda nemoguće; samo ako je loše.

Ivo Josipović na Šaranovoj jami

Šaranova jama zapravo je jama daleko masovnijih zločina nego što se to može saznati iz mnogobrojne literature nastale nakon 1945. g., ili što se može čuti iz sve učestalijih govora političke elite iz Hrvatske i Srbije. Naime, i Šaranova jama mjesto je i tema tipičnih i neprekidnih masovnih zločina koji se u hrvatskom javnom životu događaju bez prekida od 1945. godine. U ovih proteklih 66 godina hrvatske povijesti bilo je mnogo dramatičnih događaja i obrata.

Dugo je trajala i na koncu se raspala druga Jugoslavija, a navodno je propao i totalitarni komunistički sustav vlasti. Stvorena je i obranjena te već 20 godina postoji samostalna demokratska hrvatska država. U sustavima vlasti - u bivšoj Jugoslaviji i sadašnjoj hrvatskoj državi smjenjivali su se različiti naraštaji i osobe.

No usprkos tome i usprkos mnogim drugim promjenama u Hrvatskoj, Europi i svijetu, ipak uporno opstaju i postoje mnoge stalnosti koje se ne mijenjaju. Jedna od tih - izgleda vječnih – stalnosti u Hrvatskoj jest i Šaranova jama. Ona je stalnost i kad se radi o samoj, konkretnoj Šaranovoj jami kod Gospića. Ali Šaranova jama je i stalnost kad se radi o svim šaranovim jamama nevjerojatnih neistina i manipulacija u kojima se neprekidno - već 66 godina - drži zarobljena hrvatska javnost. Stoga je suočavanje s osnovnim činjenicama Šaranove Jame zapravo suočavanje s načinom cjelokupnog jamskog života u Hrvatskoj.

Prema tome, Šaranova jama paradigma je svih mnogovrsnih i mnogobrojnih - prijevara i laži koje neprekidno, desetljećima, slušamo i čitamo u javnom životu u Hrvatskoj.

Radi se o toliko nevjerojatno velikim serijama prijevara i laži pred kojima potpuno zastaje pamet, moral i dah, te se iznova i sve češće propitujemo: „zar je to moguće?!" No osnovne činjenice svjedoče da je u Hrvatskoj zaista moguće i sve što izgleda nemoguće; samo ako je loše. Tako je priča o Šaranovoj jami zapravo poučna priča koja je metodološki potpuno jednaka pričama koje hrvatska javnost svakodnevno sluša o poštenoj i nužnoj privatizaciji, uspješnoj borbi protiv korupcije, korisnom arbitražnom sporazumu, mudrom odustajanju od ZERP-a, uzvišenoj haaškoj povijesno-političkoj istini, rajskoj Europskoj Uniji, sjajnom životu u komunističkoj Jugoslaviji, bratskoj Srbiji i Republici Srpskoj, neprijateljskoj hrvatskoj dijaspori, pametnim i poštenim političarima, nepotkupljivim nogometnim sucima i djelatnicima, nevinim estradnim zvijezdama, hrvatskoj Jugoslavenskoj akademiji znanosti u umjetnosti, objektivnim znanstvenicima i novinarima itd.

Šaranova jama

U većini knjiga, tiskanih i elektroničkih medija te u glavama većine istaknutih „hrvatskih" političara, akademika, profesora i novinara, pa s time i u glavama gotovo svih hrvatskih građana, instalirana je "istina" o Šaranovoj jami koju je - prema davnom partijskom zadatku – ponajbolje izgrađivao i desetljećima održavao povjesničar dr. Đuro Zatezalo. Ta vječna "istina" nudi nam se u mnogobrojnim veoma dugačkim, skraćenim i veoma kratkim oblicima, kako bi se mogla lagano koristiti i ponavljati u svim javnim prigodama. Najkraća, medijska inačica Zatezaloove priče glasi: "Šaranova jama, Velebit, Jadovno. Od maja do kraja augusta 1941. ubijeno batovima i noževima i u nju bačeno oko 15.000 žrtava: Srba i Zidova." O snazi i vječnosti ove "istine" svjedoči i nedavno objavljena [knjiga Đure Zatezala, zanimljivog objašnjenja i naslova "Svjedočanstva genocida - Jame bezdanke, masovne grobnice srpskog naroda u Lici 1941. 1945. godine - Radio sam svoj seljački i kovački posao"](#).

Knjiga je tipični propagandni uradak, kakvih smo se nagledali i naslušali u vrijeme jugoslavenskih desetljeća, a napose u huškačkim godinama uoči srbijanske oružane agresije na Hrvatsku. Hrvatskim građanima posebno je zanimljivo što je knjiga financirana i novcem hrvatskih poreznih obveznika, a urednik knjige je Čedomir Višnjić, pomoćnik ministara u Ministarstvu kulture RH, što znači da je jednako omiljen Boži Biškupiću, Ivi Sanaderu, Jasenu Mesiću i - što je sada najvažnije - Jadranki Kosor.

Osim knjige, o stalnosti i međusobnoj povezanosti mnogih "istina" i struktura u Hrvatskoj, svjedoči i životni put Đ. Zatezala kojega je obilježilo opsesivno služenje konstrukciji mita o genocidu nad Srbima u Hrvatskoj. Zatezalo je počeo veoma rano, početkom 50-ih kao učitelj na području kotara Ogulin i prosvjetni savjetnik za historiju na području Korduna, Like, Gorskog kotara, Pokuplja i Žumberka. Još žešće je nastavio od 60-ih kada je postao "sekretar Komisije za historiju kotara Karlovac", a potom i "direktor Historijskog arhiva u Karlovcu".

Posebno se Zatezalo istaknuo nakon objavljivanja zloglasnog Memoranduma Srbijske akademije nauka u umetnosti (1986.) kad je bio jedan od najistaknutijih ubojica za pisačim stolom u Hrvatskoj.

Godine 1991. otišao je u i više nego zasluženu mirovinu. No ni u mirovini nije mirovao, nego je svoje poslanje nastavio na okupiranim područjima Republike Hrvatske, potom u Republici Srpskoj i Srbiji te obnovom bratstva i jedinstva (ne)djelo Đ. Zatezala doživljava sve širu i dublju reinkarnaciju u javnom životu Republike Hrvatske. Zapravo, paradigma Zatezalo i Šaranova jama svjedoči da se u Hrvatskoj u mnogim stvarima ništa nije

promijenilo. To zorno svjedoči i banalna činjenica da se - i prije i nakon 1990. - egzistencija i (ne)djela Zatezalova tipa financiraju javnim novcem hrvatskih građana. Čak štoviše, Zatezalo je sada postao još veći miljenik moćnika u Hrvatskoj, nego što je to bio prije 1990. godine. Tko ne vjeruje, neka pročitati ili poslušati i vidi javne govore S. Mesića, I. Josipovića, I. Račana; I. Sanadera, J. Kosor, B. Biškupića, J. Mesića, V. Pusić, Ž. Puhovskog, oca i sina Goldstein, te ostalih. sve brojnijih sljedbenika šaranovih jama u institucijama hrvatske države i društva. Na taj način postaje jasno da problem građana Hrvatske nije Đ. Zatezalo i ostala natezala, nego strukture koji ih proizvode u hrvatskim institucijama.

[>>Mesić na komemoraciji žrtvama logora Jadovno: Neobično je da danas te žrtve nitko ne istražuje](#)

[>>Josipović u Jadovnom: Obnovit ćemo sve naše spomenike](#)

[>>IVAN ZVONIMIR ČIČAK: Hrvatskom vladaju potomci komunista](#)

Mali problem

Jedini problem u priči o Šaranovoj jami, a na sličan način i u cjelokupnoj paradigmi hrvatskog života u šaranovim jamama, jest krajnje jednostavan. Naime, **SPELEOLOŠKA I DRUGA ISTRAŽIVANJA - PRIJE I NAKON 1990. - UTVRDILA SU DA SE U ŠARANOVOJ JAMI NE NALAZI NITI JEDAN LJUDSKI KOSTUR.** S ovom jednostavnom i lako provjerljivom činjenicom upoznati su svi zainteresirani, naročito oni koji dižu najveću i sve učestaliju javnu dreku oko Šaranove i drugih naznačenih šaranovih jama u Hrvatskoj. Što bi to trebalo značiti? Da se radi o ludima i zbunjenima? Ne, nikako!

Radi se o svjesnoj, sustavnoj i stručnoj razgradnji hrvatskih državnih, nacionalnih i socijalnih interesa, a Šaranova jama i šaranove jame sredstva su pomoću kojih se to ostvaruje. Ili kako narodna izreka kaže: "Tuku nas i tući će nas sve više, dokle god pristajemo to podnositi i plaćati!"

ISTRAŽIVAČKO SVJEDOČENJE (PAVLE VRANJICAN)

"Krajem 90-ih surađivao sam s tadašnjom saborskom *Komisijom za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava* s ciljem utvrđivanja okolnosti i mjesta stradanja zarobljenika, ranjenika i civila neposredno nakon završetka Drugog svjetskog rata. Moja specijalnost je speleologija te sam u skladu s tim sačinio popis jama na teritoriju RH u kojima se nalaze posmrtni ostatci žrtava ubijenih 1945., te također dao nekoliko sugestija i prijedloga na koji bi način trebalo organizirati terenska istraživanja. U isto vrijeme na Saborsku komisiju provodio se politički pritisak da se istraže neki navodni ratni zločini povezani s hrvatskim Domovinskim ratom. Nisam bio izravni sudionik tih sastanaka i razgovora, ali na tu temu imena **Slavko i Ivo Goldstein te Žarko Puhovski često su se spominjala. Iz tih lobističkih krugova tada je potekla i optužba kako Šaranova jama kod Jadovnog na Velebitu krije posmrtno ostatke srpskih civila ubijenih tijekom Hrvatskog domovinskog rata.**

Za vrijeme druge Jugoslavije ova je jama bila proglašena jamom grobnicom žrtava stradalih u logoru Jadovno 1941. godine. Slijedom toga odlučeno je da se poduzme terensko istraživanje kako bi se provjerile navedene optužbe. Stručni dio ekipe sačinjavali su: Davor Butković-Žu i Pavle Vranjican. Tajnik saborske Komisije bio je gospodin Florijan Boras. Krenuli smo u Gospić gdje su nam se u policijskoj upravi pridružili djelatnici policije i svi zajedno došli smo do ulaza u Šaranovu jamu koja se nalazi neposredno uz šumsku cestu. Upotrebljavajući uže i speleološku opremu spustili smo se do dna jame. U jami

nismo našli ni najmanjeg traga bilo kakvog novijeg zločina, ali na naše iznenađenje niti bilo kojeg pa ni najmanjeg traga o zločinu iz 1941. godine. Jednostavno - na dnu te jame nema nijednog ljudskog kostura, tj. ničeg što bi moglo na bilo koji način potvrditi tu priču.

Napravili smo jednostavnu skicu jame, kratki video snimak i izašli vani. Napisali smo izvješće koje smo zajedno sa snimkom unutrašnjosti jame predali saborskoj Komisiji. Kakva je bila sudbina našeg izvješća - ne znam - ali čuo sam da je video snimak prikazan svim zainteresiranim stranama.

Ovih dana bili smo svjedoci zloupotrebe Šaranove jame i pokušaja stvaranja nekakvog lažnog političkog obreda. Organizatori nedavno održanog skupa kod Šaranove jame bili su još krajem devedesetih obaviješteni kako na dnu te jame nema tragova nikakvih žrtava, pa ni žrtava iz logora Jadovno. Također, oglušili su se na sve savjete i informacije koje im je zadnjih nekoliko godina davao dr. Srećko Božičević, legenda hrvatske speleologije, izuzetni znalac i znanstvenik koji je u Geološkom institutu cijeli radni vijek istraživao špilje i jame hrvatskog krša. I on je organizatorima ukazivao na nesklad činjeničnog stanja i njihove priče. Ali i ovoga puta političko-žandarske metode bile su jače od znanosti i bilo kojih stručnih rezultata. Organizirana je komemoracija žrtvama na očigledno potpuno krivom mjestu, ismijavajući time svaku stvarnu žrtvu i istinu o događanjima iz 1941. godine. Podvaljeno je i Vesni Pusić, Jasenu Mesiću pa i predsjedniku Srbije Borisu Tadiću koji su govoreći puni pijeteta nad nepostojećim žrtvama izgledali kao da su dio scenarija popularne engleske serije «Mučke». Potpuno je nevjerojatno kako nakon [svjedočenja uglednog znanstvenika dr. Srećka Božičevića u prošlom broju «Hrvatskog lista»](#) niti jedan TV Dnevnik i novine nisu imali objavljeno ni jedno slovo na tu temu. Potpuna šutnja, ignoriranje. Za mene to znači da su svi djelatnici tih medija pod nekim žandarskim pritiskom i boje se za svoje karijere i plaće. S obzirom da se tu radi o mrtvim ljudima, barem bi Državno odvjetništvo trebalo uputiti dr. Božičeviću i meni poziv za razgovor i poduzeti sve radnje kako bi se organiziralo novo istraživanje i jednom zauvijek okončala svaka dvojba i rasprava.

Preporučio bih da se okupi istraživačka ekipa sastavljena od pripadnika specijalne policije, HGSS-a i djelatnika Geološkog instituta iz Zagreba. S obzirom da se radi o jednostavnom speleološkom objektu male dubine moglo bi se organizirati sigurno spuštanje u jamu svih zainteresiranih kako bi se i osobno uvjerali u činjenično stanje. **Važno je napomenuti da se u blizini Šaranove jame nalazi jama sa stradalim žrtvama iz poslijeratne 1945. godine te izgleda da je potpuno lažna priča o Šaranovoj jami ustvari poslužila prikrivanju stvarnih događaja.**

Ako Državno odvjetništvo ništa ne poduzme i ako organizator komemoracije ne bude imao znanstvene ni ljudske snage da prihvati istinu, te i dalje bude ustrajao na svojoj priči, novopodignuti spomenik kraj Šaranove jame postat će za većinu građana Hrvatske simbolom gluposti i prijevare, a ono što je najgore - stvarne žrtve biti će zaslugom organizatora komemoracije popljuvane i ponižene. A glavni ideolog ove nakaradne komemoracije morao bi se već jednom odlučiti hoće li se u svom radu držati znanstvenih ili žandarskih metoda."

Pavle Vranjican i Josip Jurčević / Hrvatski list

Ogoljela laž Šaranove jame!?

Nevjerojatno ali istinito:

«Problem u priči o Šaranovoj jami, a na sličan način i u cjelokupnoj paradigmi hrvatskog života u šaranovim jamama, jest krajnje jednostavan:

Speleološka i druga istraživanja utvrdila su da se u Šaranovoj jami ne nalazi niti jedan ljudski

kostur!»

Uz napomenu:

«Jama i njezino ime navedeni su u gospićkim novinama 'Lička sloga' iz 1936., kada je u nju pao mladić Jakov Bubaš. Ime je dobila po nadimku obitelji – Šaranovi. Njezina dubina iznosi 42 m, što su utvrdili seljaci koji su se uže tima spustili u nju po tijelo poginuloga»(cit.: speleolog Srećko Božičević).

«S ovom jednostavnom i lako provjerljivom činjenicom upoznati su svi zainteresirani, naročito oni koji dižu najveću i sve učestaliju javnu dreku oko Šaranove i drugih naznačenih šaranovih jama u Hrvatskoj.» (tako piše 'Hrvatski list', Zadar). Dakako, tu vijest niste mogli nigdje drugo pročitati niti čuti, ni slučajno vidjeti na 'našoj' yu-telici kao što nigdje niste mogli pročitati ni demantij kojim bi se opovrgnula istinitost zapanjujućeg otkrića...s dna jame!

Ni riječi od šutljivog državnog odvjetnika Mladena Bajića!

Je li onda normalno naricati, moliti se, plakati, presuđivati, proklinjati, klanjati se nad Šaranovom jamom, netragom iščezlim kostima/kosturima navodnog mnoštva, zaklanih ili batom umlaćenih pa u jamu bačenih, žrtava od genocidne ustaške ruke. Nije li to rigidna 'srbijska fantazmagorija', jedna od mnogih?

Po 'istoričaru' Đuri Zatezalu, jeftinom s-**lagalicom** iz kuhinje srpske propagande, bilo ih je od 40 pa sve do stotinu tisuća pobijenih, jasno, Srba-četničkih antifašista, hrvatskih partizana i neizbježnih Židova; dr. Đuro Zatezalo i ne govori o drugim jamama na Velebitu niti ih navodi osim Šaranove!?

Evo što o tome kaže speleolog Srećko Božičević:

«Kad sam 1990./91. pripremao svoju knjigu Jame (kao) grobnice, čitajući napise dr. Đ. Zatezala, obratio sam mu se s molbom da mi navede barem preostalih 19 jama oko Jadovna, kao i naznačene 102 jame kosturnice za koje je on znao na teritoriju NDH. Odgovor nisam dobio. Nisam dobio niti kakve podatke kad sam došao u Karlovac!», sic!

Nasuprot tome, po Mesiću i Slavku Goldsteinu, sve je jasno '**ko pekmez**': to bijaše holokaust, odnosno pričuveni Jasenovac na Velebitu!?

A te, virtualne kosti, uključivo i kosti Goldsteinova kao i Tadićeva dede, tko zna gdje i otkud.....'**smejaše se, Bog da (im) prosti**'!?

Zbog istine(**JER ISTINA JEDINA OSLOBODA!**, nap. a.) bilo bi jako dobro Đuru Zatezala, Tadića, Josipovića, Pusićku, Pupavca, Puhovskog, Stipu i Jasena Mesića, banjalučkog 'jadu' Bastašića, rabina Luciana ali i vladiku Gerasima smjestiti u jedan

žičani kavez pa ih čvrstim užetom spustiti u jamu-42 metra duboku kako bi se i sami uvjerali da na njenom dnu nema ni kostiju ni kostura....**ni Goldsteinova ni Tadićeva dede; nema nikoga, nema ničega!**

A svakako im ponaosob dati i po jedan lampaš u ruke jer u Šaranovoj jami je mračno jednako kao i u njihovim glavama u kojima još uvijek vlada mrak duboko im imputiranog Titova komunizma!

Usput, nije naodmet znati i ovo:

Boris Tadićev deda po imenu Strahinja Kičanović navodno je ubijen upravo u Jadovnom i to 1942.g.(Sl. Dalmacija, 26.lipnja 2010., nap. a.) iako je 'ustaški logor' u Jadovnom prestao s radom, 'rasformiran je' 15. kolovoza 1941.g.

Da ne zaboravimo, prema Đuri Zatezalu logor Jadovno(veliĉine 90x70 m) 'otvoren' je odmah, slijedeći dan nakon što su ustaše kroĉile u Zagreb, 11. travnja 1941.g.!? Dakako, ako 'kurvini sinovi' budu imali snage priznati ovu istinu o Šaranovoj jami i razotkriti još jednu u nizu četniĉko-komunistiĉkih laži, rodit' će se u srpskim glavama jedna druga varijanta, jedan drugi srpski mit!

Po prilici ovakav:

'Nakon što je logor 15. kolovoza 1941.g. završio s radom lukavi ustaški koljaĉi su sve leševe iz Šaranove jame, i ostalih nepoznatih jama diljem Velebita, jednostavno pokupili i do zadnje 'koske' prebacili na otok Pag te ih pobacali u more'!

Proĉitajmo i ovo:

«Ovdje sam iz sramote, jada i bijede. Bijesa što je mentalitet rulje koja je to izvodila još žive. Ustaški koljaĉki mentalitet još stoluje u(mom!) hrvatskom narodu i to mogu vikati s nebodera-**pazite sad ovo-'na zagrebaĉkom Trgu Republike'!**»

A ovdje su mu korijeni(koljaĉkog mentaliteta, nap. a.). I zbog toga stižem(dali iz Beograda?, nap. a.), da se pridruŹim ostacima ovog pobijenog naroda», pred praznom Šaranovom jamom

dreĉi poput ameriĉkog Indijanca 'sin hrvatske ORJUNE', Igor Mandić a njegov plameni govor prenose s neskrivenim zadovoljstvom matične mu novine, srpske 'Novosti' iz Zagreba plaćene od hrvatskih poreskih obveznika!

Upravo tako, poput Indijanaca s divljeg Zapada klanjaju se takvi 'mandići' i danas pred obnovljenim urođeniĉkim totemom u znak duša virtualnih osoba ĉija tijela ili kosti netragom nestadoše a nad potpuno praznom jamom još se usuđuju opominjati hrvatski narod da ne zaboravi svoj koljaĉki, nikad zatomljeni genocidni mentalitet; srbijanska propaganda Goebbels-a dostojna!

I za kraj: Zemni ostaci 200 ranjenika zvjerski pobijenih na Ovĉari, iako od četnika skriveni slojem zemlje, otkriveni su već 1996.g., uredno su ekshumirani, forenziĉki obrađeni i poimeniĉno identificirani; bilo je to pet godina nakon pokolja!

Navodni zemni ostaci leševa baĉenih u Šaranovu i ine velebitske jame tijekom dugih 45 godina komunizma nikome nisu bili interesantni pa stoga nikad nisu ni bili

ekshumirani a kamoli identificirani, ali jednostavno zato jer ih nije ni bilo osim u bolesnoj mašti mrzitelja hrvatskog naroda.

Barem ne u najrazvikanijoj od svih velebitskih jama, u Šaranovoj.

Uistinu, laži su to pred kojima pamet zastaje ali im se naš, pravdoljubivi predsjednik svejedno klanja, ponizno i licemjerno!

damir kalafatić